

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2015. március 5.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

JÉZUS LÁBAINÁL

Lekció: János 12,1-8

Alapige:

Jézus azért hat nappal a húsvét előtt elment Bethániába, ahol a megholt Lázár vala, akit feltámasztott a halálból. Vacsorát készítettek azért ott néki, és Mártha szolgált fel; Lázár pedig egy volt azok közül, akik együtt ülnek vala ő vele. Mária azért elővévén egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkente a Jézus lábait, és megtörölte annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelt a kenet illatával. Monda azért egy az ő tanítványai közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak fia, aki őt elárulni készült: Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a szegényeknek? Ezt pedig nem azért mondta, mintha néki a szegényekre volna gondja, hanem mivelhogy tolvaj volt, és nála volt az erszény, és amit abba tettek, elcsente. Monda azért Jézus: Hagyj békét néki; az én temetésem idejére tartogatta ő ezt. Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, a gyülekezet közösségében felemelő számunkra téged imádni, előtted hódolni, hálát adni, szívből megköszönni az életet, mindazt, amit csak a mai napon is adtál nekünk. Köszönjük a bűnbocsánatot, a szabadítást. Dicsőítünk, hogy valóban mi is örvendezhetünk a te szabadításodnak.

És Urunk, most is gondolni akarunk a kárpátaljai magyarokra, azokra különösképpen is, akik a tieid közülük, akik ott vannak a frontvonalon, meg az orosz és az ukrán emberekre. Kérünk téged, teremts ott békességet. Urunk, a te Lelked a világban is munkálkodik hatalommal. Kérjük, hogy a te Szentlelked munkálkodjék a világi vezetőkben a döntésnél.

Kérünk arra is, Urunk, hogy a te Lelked munkálkodjon igéden keresztül bennünk is, hadd érthessük meg igéd szavát, legyen az bátorítás, vigasztalás, személyes üzenetté. Az Úr Jézusért kérjük ezt, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

A mai modern technika lehetővé teszi, hogy az ismerőseinkkel gyakorlatilag egy pillanat alatt megoszthassuk az életünk fontosabb vagy kevésbé fontos eseményeit. A facebookon egy fénykép és alatta pár szó, pár gondolat és már is tudhatjuk, hogy a barátunk most éppen örül vagy szomorú, és együtt örülhetünk vagy sírhatunk vele. Látva például egy kisbaba képét, aztán heteken át folyamatosan más helyzetben azt a kisbabát vagy ikreket, és a szemünk előtt nő fel egy kisgyermek és együtt örülünk. Esküvői fotókat is gyakran lehet látni. Ha pedig valakinek a betegségéről hallunk és a kórházban készül egy kép a nagymamáról vagy esetleg gyászról van szó, akkor meg szomorkodunk és azonnal tudjuk, hogy a külföldi lelki testvérünk családjában is valami szomorú dolog történt.

Hogyha az 1. században is lett volna ilyen technika, akkor érdekes lenne, hogy Máriáról milyen képek készültek volna. Mária mindig egy bizonyos helyen és egy bizonyos helyzetben lenne szinte biztos a képeken – ez a bibliai történet is jól mutatja ezt –, Mária mindig az Úr Jézus lábainál található az események leírásában. Nem is akármilyen helyen lenne tehát Mária a fotón. Mikor, milyen helyzetben találjuk őt Jézus lábainál? Miért is tulajdonképpen? És mi ennek az üzenete mai hívó emberek számára, akik a szó szoros értelmében nem tudunk Jézus lábainál lenni, hiszen ő feltámadott testben a mennyei dicsőségben van, de a szó lelki értelmében – és majd látjuk ennek is az üzenetét – mindenképpen ott lehetünk.

Éppen a mikor kérdésre adott válasz miatt is nem csupán a mostani igeszakaszt vizsgáljuk az elején, hanem azt a másik két történetrészletet is, amiről röviden majd szeretnék szólni. Mikor is, tehát? Lukács evangéliuma 10. részének 39. versében olvassuk, hogy Jézus lábaihoz leült Mária és hallgatta a beszédét. Ez volt az a történet, amikor Márta szorgalmasan dolgozott, szolgált, és úgy érezte, hogy könnyebb lenne ez a munkavégzés, szolgálat neki is, ha ott lenne a testvére, de a jobb részt – Jézus szavai szerint – Mária választotta.

Olvashattuk nem is olyan régen a megelőző részben, a János evangéliuma 11. részében a 32. versben: „meglátván őt, az ő lábaihoz esék, mondván: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem.” Csak jelzem, hogy Jézus nem mond semmit Máriának – korábban Mártával beszélgetett ebben a történetben –, itt a Mester csendes, csak Mária közelsége mutatja, hogy hol van. Viszont arra is emlékezhetünk esetleg, hogy a Lázár feltámasztása csodatörténete bevezetőjében utal arra, hogy annak a Máriának a testvére – akkor még csak beteg volt, aztán meg is halt –, aki megkente Jézus lábait.

És itt a 12. részben ez a történet. Egyébként itt is látunk utalást a Lázár feltámasztása történetére, hiszen halljuk, hogy Lázár él és ő is együtt örül a vacsoráló vendégekkel. Itt meg azt hallottuk, hogy Mária megkente a Jézus lábait és megtörlé annak lábait a saját hajával. Boldog, mindenképpen örvendező pillanatokban az első kettő szerint, illetve nagyon is hitét megpróbáló, rendkívül nehéz óráiban is Mária ott van Jézus lábainál. Azért, mert közel van az Úrhoz és bízik benne.

A Cselekedetek könyve 22. részében Pál apostol bizonyágtételei közül az egyik olvasható, s így jellemzi a maga fiatalkori életét, hogy Gamáriel lábainál neveltett fel. Ezzel a gondolattal csak érzékeltetni akarom, hogy ez a kifejezés, hogy 'valakinek a lábainál lenni' abban az időben jelképes jelentést is hordozott: mu-

tatta a tanítómester és a tanítvány szoros kapcsolatát. Pál ott ezt kijelentette, Mária életében a történetek fényében láthatjuk, hogy ő a szó szoros, illetve a szó lelki értelmében is Jézus lábainál van, azaz közel az Úrhoz, mérhetetlen szeretettel az Úr iránt és teljes bizalommal.

Ha összehasonlítjuk a Jézus megkenetése történetében szereplő Iskáriótes Júdás életével Máriát, akkor nagyon beszédes, hogy Mária hogy is viszonyul az Úr Jézushoz. Hiszen Júdás is nagyon sokszor volt Jézus közelében. Ő is ott van ennél a vacsoránál, még az utolsó vacsoránál is ott van Júdás, és annyira közel van Jézushoz, hogy neki adja a bemártott falatot a Mester. Csakhogy Júdás mihez van nagyon közel? Jelképesen mondva: minek a lábainál lenne legszívesebben Júdás? És most tudatosan mondtam nem a kinek szóval a kérdést, mert Mária egy személyhez van közel, Júdás meg egy tárgyhoz. Persze fontos tárgy, főleg ha ellopják tőlünk vagy ha nagy összeget lopnak el, akkor mi is átérezzük, hogy a pénz, azért nem mindegy, hogy elveszik – gondoljunk a Buda-Cash brókerház botrányára –, egy egész község, város bajba kerülhet, hogyha egyszer csak elvész a pénz.

Júdás a pénzhez van nagyon közel, az ő szívét a pénz tölti be. Júdás hivatása Jézus tanítványaként a tolvajság. Jézus irgalmas szeretetét iránta abban láthatjuk, hogy rábízta a bankkártya kezelését meg a banki ügyek intézését – ma így mondjuk –, a pénztárcát vagy az erszényt Júdás kezelte, és teljesen szabadon nyúlhatott hozzá, hiszen őrá volt bízva minden. És Júdás, mivel a pénz volt az istene, a pénz közelében akart lenni, mindent az határozott meg az életében, ezért is lett Jézus árulója.

Mária viszont kihez van közel? Kivel van tele a szíve? Az Úr Jézussal. Akkor is, hogyha elég sok pénzt dob ki az ablakon. Legalább is Júdás szerint. De hadd jegyezzem meg, hogy a többi evangéliumból megtudjuk, hogy a másik 11 tanítvány is fel volt háborodva ezen a – szerintük – pocsékláson.

Ez a történetrész azért szomorú egy kissé, mert mindkettő az Úr Jézushoz közel van, és mindkettő tanítványa ilyen értelemben az Úrnak. Csak az egyik szívből, a másik csupán színből. Ezért nem mindegy, hogy ma élő hívő emberekként, szolgálókként, az Úr tanítványaiként kié az életünk, kivel van tele a szívünk. És hála az Úrnak, nekünk nem kell semmiképpen Júdáshoz, az Iskáriótes Júdáshoz hasonlítani, de olyan értelemben mégse mindegy, hogy akik ismernek bennünket közleről, azok valóban azt látják, érzik-e rajtunk, akár még amikor a mai számítástechnika lehetőségeit használjuk – az e-mailezést, a telefonálást meg egymást –, szóval azt látják-e rajtunk, hogy a mi szívünk az Úrral van tele.

Mert miért is volt Mária Jézus közelében? Miért akart annyira közel lenni az Úrhoz? Az első történetben azt olvashatjuk, hogy hallgatja az Úr Jézust, figyel a tanítására. Amennyiben Mária hittel tudott arra gondolni, hogy a Mester meg fog halni, akkor azért ismerhette ezt a tényt, előre tudhatta, mert Jézus kijelentette. Mert ott volt a közelében, hallgatta a Mestert. Pedig neki is mennyi munkája lett volna a konyhában.

Édesanyákkal beszélgettünk tegnap a baba-mama körön erről a történetről és olyan kedves volt arra gondolni, hogy egy édesanyának mikor van ideje leülni, hogy a szó lelki értelmében közel legyen minősítetten is az Úr Jézushoz. Melyik napszak az, amikor kicsit nyugodtabban le tud ülni, mondjuk bibliát olvasni, elcsendesed-

ni? Szerintem legfeljebb néhány perc, van, amikor csak másodpercek adatnak, főleg, ha ikrei vannak valakinek, vagy több kistestvér van a kisbaba mellett, és akkor mind a hármat vagy négyet nevelni kell. Akkor egy édesanya hogy tud leülni Jézus lábaihoz, és hogy tud csendben lenni? Nem is olyan egyszerű. Este meg a férje is hazajön, és a férjek fáradtan szoktak haza jönni, róluk is gondoskodni kell. De milyen ajándék, amikor lehet, hogy csak pár percig, mégis átérzi egy ilyen édesanya is az Úrhoz való közelségnek ezt a minősített örömét, mert tele van a szíve az Úrral, és minden fáradtság ellenére is szeretne csendben lenni és meg is adatik neki.

Ha valakinek okostelefonja van, most már lehet az okostelefonon is bibliát olvasni, nem kell papíron. Csak az okostelefonon könnyebben megszólal az sms üzenet híre, hogy sms-ed érkezett, vagy látom, hogy a főnök felhív és az biztos fontos üzenet, fontosabb az Úr üzeneténél, amit éppen olvasok. Ilyenkor nehéz arra figyelni, amit a csendben esetleg lekipásztorként vagy férfiként – ha az előbb az édesanyákra gondoltunk – figyelmesen legyünk az Úr közelében. Ha meg ezt megtétezzük azzal, hogy tényleg rengeteg feladata van mindenkinek, és jogosan hangzik a Márta-elvárás, hogy: Uram, mondd már a testvéremnek, hogy segítsen, mert nagyon sok a munka. Akkor derül ki igazán, hogy kinek a közelében vagyunk, mi tölti be az életünket.

Itt most nem szemrehányó az igei üzenet, hanem azt a bátorítást hordozza, hogy Jézus közelében lenni óriási kiváltság. És az Úr üzenete lehet, hogy néhány perc alatt is megérkezik, ha meg megadatik, akkor több órát is el lehet tölteni természetesen, a lényeg, hogy mivel, illetve kivel van tele a szíve a tanítványnak. És ha az Úrral, akkor hallgatjuk az Urat.

A 11. rész története a testvére halála miatti szomorú pillanat. Egyébként itt a 12. részben olyan megható olvasni, hogy nem azért van együtt a leprás Simon házában ez a család, hogy emlékezzenek az elhunyra, és megint átérezzék a gyász fájdalmát, hanem ott van a feltámasztott fiatalember, Lázár. Ez örömlakoma. Ott van Márta is, most is szolgál, most jó, hogy ott szolgál, Mária megint nem a konyhában segít. – Azért furcsák ezek az asszonyok, akik így élik meg a hitüket, nem? – Bár a Biblia azt mondja, hogy a saját családjáról kell először gondoskodni a hívő asszonynak is, a családanyának. Mária erre is figyelt mindig, csak érdekes, hogy a történetekben az Úrhoz való közelségét azokban a mozzanatokban ragadja meg az igei üzenet, amikor most nem csinál valamit, hanem csinál valamit, csak Jézus közelében és Jézuson.

De a 11. részben még a testvére halott volt. Akkor hogy is került az Úr Jézus közelébe? Mert emlékszünk, nem volt ott. Márta volt, aki elment Jézus elé a falu szélére és olyan keservesen mondta Márta is az Úrnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. De Mária hogy kerülhetett az Úr közelébe a szó fizikai értelmében is? Emlékszünk? Vagy arra emlékszünk, hogy ha bejövünk az ajtón a templomba, akkor a jobb oldali oszlopon milyen feliratot látunk? „A Mester itt van és hív téged.” Milyen jó, hogy pasaréti templomunkban erre is emlékezhetünk mindig. A Mester itt van és hív téged.

A történet azért beszédes, mert amikor azért azt mondanánk hívő pasaréti gyülekezeti tagokként meg közösségként, hogy a hívő embernek nagyon nagy szük-

sége van az Úr közelségére, hiszen gyászol és a gyászban nehogy magára maradjon, nehogy az Úr nélkül maradjon, és azt látjuk, hogy Mária viszont most nincs Jézus közelében, hanem otthon van és sír keservesen. Persze ez is fontos, de a történet üzenete fényében mégis csak így kell mondani, hogy nincs ott az Úr közelében.

Akkor mit csinál Jézus? Ő hívja magához. Mert Jézus nagyon jól tudja, hogy mit jelent Máriának, hogyha megint ott van a lábainál. És Mária, amikor odamegy a Jézus lábaihoz, még mindig nem azzal van tele természetesen, hogy ó, az Úr majd biztos csodát tesz, hanem elmondja őszintén, ami a szívében van: Uram, ha itt lettél volna. Ezek azok a mondatok, amiket a hívő ember mindig olyan keservesen mond imádságban is, ha egyáltalán tud imádkozni. Uram, ha... Itt lettél volna vagy más tettél volna. De olyan szép a történetben, és megint hadd mondjam, ez a történet hihetetlenül bátorítani és vigasztalni akar, hogy nemcsak az örömteli pillanatokban, hanem a nagyon fájdalmas pillanatokban és órákban vagy időszakokban az Úr közelében lételek meg az övéinek. Az Úr Jézus hívta Máriát.

Presbiter testvérünknek a felesége temetése azután történt, amikor a János evangéliuma 11. részét olvastuk már a kalauz szerint, és nekem személy szerint is nagyon bátorító volt az a történet éppen a mostani igei üzenet fényében is. Annyit hadd jegyezsek meg, hogy hozzám nagyon közel állt Krisztina, mert ők Tápiószelén kötöttek házasságot, az akkori ifjúsági csendesnapok során ismerték meg egymást, és édesanyámnak is amikor telefonáltam a szomorú hírről – a mi szempontunkból szomorú hírről –, akkor az otthoniak is szomorúan gondoltak arra, de az Úr milyen bátorító: „Én vagyok a feltámadás és az élet.” Ezt Márta hallhatta. Mária ezt nem hallotta, mert akkorra már Jézus odáig jutott, hogy mikor Mária ott van a lábainál, utána elkezd sírni az Úr Jézus együttérzően, azután pedig megy a sírhoz és csodát tesz. De Mária Jézus lábainál a csodatétel előtt tapasztalta már az Úr közelségének az erejét. Mivel van Mária szíve tele, amikor mérhetetlen gyász van a szívében? Az üzenet mindenképp arra bátorít bennünket a 'miért van Mária Jézus közelében' kérdésnél is: az Úrral. Tele van a szíve az Úrral. Még akkor is, hogyha talán a hite ott nem annyira biztos még, még nincs nagy csoda, de azért ott van az Úr közelében.

S mivel van Mária szíve tele Jézus megkenetése történetében? Hát itt is olyan egyszerű mondani, hogy az Úrral. De azért szeretném megjegyezni, hogy miért is keni meg Mária az Úr Jézust? Azért, amit tőle annyi mindenben kapott már az elmúlt időszakban? Hogy ott lehetett a közelében korábban is? Vagy azért keni meg az Úr Jézust, mert feltámasztotta a testvérét és milyen öröm lehet Mária szívében? Itt néhány nap telhetett el legfeljebb a csoda után. És lehet mondani, hogy valószínű ez is ott van a szívében, de az Úr Jézus szavai szerint, aki ennek a megkenetésnek itt most a tárgya, ő azt mondja, hogy az én temetésemre nézve cselekedte, amit tett. Mária szíve tehát Jézus szerint nem azzal van tele, amit Jézustól korábban kapott, akármilyen nagy csodák is, hanem teljes mértékben az Úr Jézus személyén van a hangsúly. Azon, amit készülni tenni a Megváltó.

Amikor ezt a szót mondjuk, hogy Megváltó, akkor már is ott vagyunk, hogy az Úr Jézusnak a személyhez kapcsolódó hatalmas isteni tette. És Mária ezzel van tele. Ha nem történt volna semmi korábban, ha Lázár még ott lenne a sírban, ha

nem hallgathatta volna Jézust csendben Mária, akkor is ez a történet azt mutatná, hogy az Úr Jézus személye, amit a bűnösért tesz, őerte is. Olyan nagy a kontraszt, hogy itt van a feltámasztott Lázár és ő is boldogan vacsorál, Jézus meg a temetéséről beszél. És Mária kenete, meg annak a kenetnek az illata ezt az isteni személyt és ezt az isteni tettet hirdeti. A többi evangéliumban még azt is mondja az Úr Jézus, mikor védi Máriát, hogy bármikor, amikor az evangéliumot hirdetik, erről is fognak majd beszélni.

Mária mérhetetlenül szereti az Úr Jézust, ott van a közelében, tele van az Úr iránti szeretet érzésével a szíve, de maximálisan Jézus személyére koncentrál. És ezen túl természetesen a csodáira, a hatalmára, a boldog és boldogtalan napok során átélt jelenlétére, akár csodáira is. De ha semmi más nem is lenne számára, egy biztos: készül a kereszt, jön a temetés, aztán majd feltámad az Úr. Megkenete a Jézus lábait, megtörölte annak lábait a saját hajával, a ház pedig megtelt a kenet illatával. És Jézus azt mondta, hogy az ő temetésére tette félre ezt a kenetet.

Ez a történet azt mutatja, hogy ez Jézus számára volt félretéve, hiszen a testvére temetésekor szükség volt hasonló kenetekre, azokat el is használták. És nem arról van szó, hogy maradt még egy picit, na akkor azt Jézusra öntöm mert úgy szeretem. Bocsánat, hogy ezt megemlítem, de azért ezt mondjuk ki, hogy itt nem egy félretett dolgról van szó, megmaradt dolgról, hanem kifejezetten Jézus számára félretett igen drága nárdusolaj. A Himalája vidékéről nyerték, hosszú úton hozták, tehát nagyon drága volt. Lehetne úgy is mondani, hogy több százezer forint vagy akár millió. És a másik evangéliumból tudjuk, hogy a fejére is töltött, onnan kezdte, aztán valószínű, hogy végigtöltötte a Jézus testén és a lábait is. És aztán olyan furcsa azért az ószövetségi szokásokat, ha ismerjük, hogy kibontja egy fiatal asszony a haját ott a férfiak közelében és a hajával törli meg a lábát annak a Jézusnak. Ez azért nagyon furcsa volt és lehetett, de ő ezt tette, mert így tudta megtörölni az Úr lábát.

És az üzenet bátorító meg vigasztaló jellege miatt mindenképp gondoljunk arra, amit olvashattunk ezekben a napokban a 13. rész fényében: Mária megkeni az Úr Jézus lábait és hajával törli, a tanítványok meg nem hajlandók megmosni még Jézus lábait sem. Nem beszélve egymás lábairól. Jézus kénytelen megmosni a tanítványok lábait. Miért? Mert szereti az Atyát és szereti az övéit. Mária, amit itt tett, utána a folytatásban azt látjuk, Jézus is hasonlóan tesz, tehát Mária krisztusi lelkületű már. És az üzenet szempontjából ezért fogalmazom így: Mária tulajdonképpen amit tesz, azt Jézus példáját követve is teszi. Ez számunkra az üzenet miatt mondható így.

Az Efézusi levél 5. részében arról olvasunk, hogy az Úr Jézus tudatosan végezte ezt a fajta szeretetszolgálatot: „Legyetek annakokáért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek, járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket és adta önmagát miérettünk ajándécul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul.” Ez a „kedves, jó illat” hasonló, hogy megtelt a kenet illatával a ház. Jézus engesztelő áldozata, amit Mária kenete is jelzett a temetésére nézve, szeretete kedves, jó illat a szó lelki értelmében. Jézus, amit tesz tehát az övéivel való közösségben, közel akar lenni az övéihez, szabadítani akarja, megtartani őket, szeretetet mutatni az övéi iránt. Mária pedig – látjuk a viszonzszeretetről – mivel nagyon

szereti az Urat, tele van a szíve az Úrral, ezért teszi, amit tesz. Mária a szó szoros értelmében is Jézus lábainál, de a szó lelki értelmében is az Úrral való kapcsolat szeretet-cselekedetével.

S mivel mi nem tudjuk az Úr Jézus lábait megmosni, nem tudunk Jézus lábainál lenni a szó fizikai értelmében, csak a szó lelki értelmében tehetjük. Viszont tehetjük. És amikor itt a szeretet-cselekedetről van szó, akkor elsősorban nem az általános felebaráti szeretetről van szó vagy az ellenség iránti szeretetről. Itt kifejezetten az Úr Jézus, és a hozzá fűződő kapcsolat miatt, az ő tanítványairól, vagy azokról van szó, akik közel vannak az Úr miatt. A családtagok, én belevenném a munkatársakat is, és mindenképpen a gyülekezetet. Azok az emberek, akiket lakva ismerünk, de akiket szerethetünk minden nap. És ha most még nem is, de bármikor az Úréi lehetnek.

Itt Mária egy ünnepi vacsora keretében tette, amit tett, de Jézus is, amit cselekedett, azt egy életre nézve tette, illetve egész életében mutatta, hogy hogyan kell cselekedni, és az ige szerint, hallottuk, járjatok abban a szeretetben, amit Jézus megélt. Ezeket most azért mondtam el, hogy itt a végén tényleg érezhessük ennek a súlyát, hogy Mária Jézus lábainál, a vele való közösség öröme, bánata, de mindkét helyzetben Jézuson van a hangsúly, és mivel szereti az Urat, ezért cselekszik Jézusért, Jézus számára.

De közben – és most már rólunk van szó –, szeretjük azokat, akiket Jézus szerint ilyen helyzetben szerethetünk. Gondoljunk arra, amikor a már említett kismamák hányszor kell, hogy megmossák a gyermek lábait? Egy kisgyermek lába természetesen kevésbé piszkos – már bocsánat a szóért – vagy büdös, de amikor a beteg vagy egy idős ember van esetleg betegágyon, ott azért nem egyszerű kérdés, hogy milyen szeretettel gyakorlunk valamit. És az édesanyáknak is vagy ilyen betegápolásban gondoljunk bele, hogy minden egyes lábmosás, a szó szoros értelmében vett lábmosás is ilyen megkenetése Jézusnak, hiszen Jézus iránti szeretet is történik a hétköznapiakban. Lehet, hogy egy édesanyának nincs ideje állandóan bibliát olvasni, de amit tesz a hétköznapiakban, megéli az Úr iránti szeretetet. Milyen nagy ajándék, amikor ilyen napi szeretetkapcsolatot élhetünk meg azok iránt is, akik lehet, hogy kevésbé kedves emberek számunkra a családból vagy akár a gyülekezetből, de nem az a kérdés, hogy ő milyen, hanem az Úr iránti megélt szeretet.

Megtelék a ház a kenet illatával. Ilyennek ismernek bennünket a hétköznapiak során? És megint hadd húzzam alá: sokszor könnyebb szeretni a felebarátot, aki jön kéregetni vagy az ellenséget, aki hát azért olyan távoli, mert ellenség. Ez a történet abban bátorít bennünket, hogy az Úrért, az Úr számára megélt közösségben szeretetkapcsolatban azokat, akik az Úrtól kapott ajándékok, az Úrtól kapott emberek. Ezek megszokott, hétköznapi tettek. És ezzel fejezem be, amiről Máté evangéliuma 25. részében Jézus így beszélt a kecskék és a juhok példájával, hogy amikor azt mondta az Úr: éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, akkor ők csodálkoznak, hogy ezt mikor tették volna. Mert nekik annyira természetes volt az Úr iránti szeretet megélése, a mások iránti szeretetben, hogy amikor Jézus erről beszélt, akkor nem is gondoltak rá. De milyen jó, hogy mi meg tudhatjuk Mária példájából.

JÉZUS LÁBAINÁL

Segítsen az Úr minket abban, hogy bátorítás, vigasztalás legyen ez a bibliai történet és az igei üzenet. Mária Jézus lábainál a szó szoros és a szó lelki értelmében. Mi pedig a szó lelki értelmében cselekedhetjük mindezt. Segítsen az Úr, hogy életünk boldog vagy nehezebb pillanataiban is az Úr közelében maradjunk, és éljük meg azt a szeretetet, járjunk abban a szeretetben, amiről Jézus is beszélt.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért mennyei Atyánk, hogy az Úr Jézus mindent elvégzett, és köszönjük, hogy tökéletesen, dicsőségesen. És magasztalunk, hogy az ő megváltó személye és műve az, ami számunkra a veled való kapcsolatot jelenti, ezért lehetünk mi is közel hozzád. Köszönjük, Urunk, hogy Szentlelked és igéd által hihetetlen közel lehetünk tehozzád, Atyánk, az Úr Jézushoz, drága Megváltónkhoz. Köszönjük, Urunk, ezt a titkot, és segíts, hogy valóban a mi szívünket is az tölthesse be, ami Mária életében ott lehetett példaként most számunkra.

Segíts nekünk, Urunk, ha kell, lemondani a fontosabbnak tűnő dolgokról, hogy legyen időnk igeolvasásra, elcsendesedésre. És segíts megtalálni azoknak is, akiknek feladataik vannak épp a családi dolgok miatt a nevelésben, vagy a munkahelyen van rengeteg feladat éppen most, hogy azokat a csendes perceket hadd tudják örömmel átélni.

S kérünk, Urunk, hogy amikor fájdalmaink vannak, amikor sírnunk kell, akkor is legyünk ott a közeledben, ahogy Mária. Áldunk téged a vigasztalásért, és köszönjük, Urunk, amikor csodákat teszel, hálásak vagyunk, hogy te ma is ugyanolyan hatalmas Istenként munkálkodsz. Segíts, hogy egymást is tudjuk vigasztalni.

Abban is kegyelmedet és segítségedet kérjük, Atyánk, amikor járhatunk abban a szeretetben, amit az Úr Jézus megmutatott, kijelentett. A krisztusi szeretetet szeretnénk élni az Úrért. Köszönjük neked, hogy hit által ez lehet. Kérünk, hogy bennünket is jellemezzen a családban, a gyülekezetben, a munkahelyen, hogy szeretünk téged és ezért túláradó szeretettel hordozzuk a társakat, cselekedszük azt, ami nekik öröm, ami nekik ajándék.

Kérünk, áldd meg a beteg testvéreinket, a kórházban levőket. Vigasztald a gyógyuló testvéreinket. Te alakítsd a felvételiző diákoknak az életét, adj, Urunk, nekik sikereket, hadd tudjanak a családok örülni, hogy felvételt nyert a gyermek.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk, Jézus érdeméért.

Ámen.